

[Arne Melchior]

sterer. Men man kan selv som lille gruppe, ligesom det lille land kan over for store nationer i EF og i FN, deltage i et arbejde med argumentets vægt og bearbejde tingene, således at de får et bedre udseende, end de havde oprindeligt. Og vi har sandelig sammen med de radikale og kristeligt folkeparti arbejdet meget. Det konservative Jyllands-Posten skrev forleden dag, at regeringen har holdt udsalg. Det vil jeg slet ikke påstå. Det synes jeg ikke er korrekt. Men regeringen og socialdemokratiet har været smidig og føjelig, og derfor er der opnået meget.

Jeg vil også som en ting, vi har opnået, nævne, at vi har opnået at holde SF, for ikke at tale om endnu mere venstregående grupper, uden for indflydelse på den politik, herunder den økonomiske politik, der skal føres i den kommende tid. Alene dette er et resultat i sig selv. Her vil jeg takke hr. Niels Helveg Petersen for bemærkningen om, hvordan den indenlandske situation og bedømmelsen i udlandet af vor kreditværdighed og vor stabilitet havde set ud, hvis vi havde ladet tingene sejle. V- og K-partierne kan sige, som de siger, at det, der er opnået, ikke er nok. Hvornår er det det? Men de kan ikke sige, at foranstaltningerne netto ikke trækker i den rigtige retning.

Og så spørger de alle sammen: hvornår bliver det så næste gang? Dertil vil jeg sige, at dette ikke er afgørende, for det er der ingen der kan have nogen kvalificeret mening om. Det afgørende er ikke, hvornår næste gang bliver, det afgørende er, når næste gang kommer, hvem er så med til at tage ansvaret? Hr. Poul Schlüter talte om en akse af de 4 forligspartier og sagde, at aksen kunne formentlig holde i 3½ år, altså valgperioden ud. For mit eget vedkommende og på mit partis få mandaters vegne skal jeg sige, at vi bereder gerne plads ved bordet, således at aksen kan blive længere og stærkere, og det er op til V og K at vise den ansvarlighed, de taler så meget om.

Wilhelm (VS):

Allerede regeringens oprindelige udspil måtte vi betegne som det værste, den hidtil havde præsenteret os for. Rekordagtige offentlige besparelser, rekordagtige tilskud til kapitalen, 60.000-70.000 flere arbejdsløse. Ingen kan med rette hævde, at socialdemo-

kratiet ikke har tilstræbt og gjort alt muligt for at gøre V og K tilpas. Når det attræde faste flertal om en solidt reaktionær politik, bestående af de fire gamle partier, ikke er etableret, så skyldes det hverken socialdemokratiet eller det radikale venstre, men venstre og konservative, som af al denne imødekommehed er blevet så kulrede, at de afviser tilbud, som går betydelig længere, end de selv kunne drømme om at foreslå for blot et halvt år siden. Og de afviser udspil, som de forbløffede arbejdsgiverorganisationer end ikke på skrømt kan få sig til at tale nedsættende om.

De ændringer, der er kommet til undervejs, har yderligere forstærket den asociale totalvirkning. De vigtigste ændringer har været opgivelse af ejendomsbeskatningen, fredning af kapitalgevinster og fradragsfiduser, forøgelse af momsprocenten og yderlige milliardtilskud til kapitalen. Det vil kræve mærkbare afsavn af hele befolkningen, sagde statsministeren ved forelæggelsen. Og det er så usandt, som det er sagt. Hvad er det for mærkbare afsavn, forligspartierne har tiltænkt villaejeren, lystbådeejeren, jordspekulanten, boligspekulanten, aktionæren, den superhøjtlønnede, kuponklipperen, den erhvervsdrivende? Det er én eneste ting såmænd: han skal ikke længere kunne modtage varig bistand efter bistandsloven ved at få hele sin skattepligtige indkomst til at forsvinde i fradrag. Det er den frygtelige byrde, der er tiltænkt ministre og bankdirektører, B&W-bosser og skibsredere, sølspekulanter og uldmæcener, enhver, som ikke er strejfer, men har fast ejendom, produktionsmidler, kapital. Mærkbare afsavn for hele befolkningen, at de ikke længere skal kunne få varig hjælp efter bistandsloven! Det betyder imidlertid ikke, selvfølgelig, fristes man til at sige, at de slet ikke skal kunne få varig hjælp. Det skal blot ikke være efter bistandsloven.

I øvrigt er de godt hjulpede. Villaejerne får med forliget løfte om, at fradragsfidusen end ikke skal indskrænkes lidt i takt med værdistigningen, sådan som det ellers er sket i de foregående år. Spekulanter af enhver art får løfte om, at den særlige indkomstskat vil blive lempet. Aktionærer og erhvervsdrivende får bedre afskrivningsmuligheder og større direkte støtte. Alt sammen uden nogen form for modydelse. Selvfølgelig får disse folk momsforhøjelse og afgiftsstigninger på op-